

PROČ MÁME BÝT NYNÍ S IZRAELEM?

Jack W. Hayford

Izrael je země, o které Bůh v Bibli říká - jedinečně, prorocky, vykupitelsky a opakovaně: „Toto je má zem.“ Bůh mluví o Izraeli způsobem, který nepoužívá vůči žádné jiné zemi na světě. Izrael byl vyzdvihnut, aby se stal světlem pro pohanů. Církev ve svých počátcích byla téměř zcela židovská a zůstala židovskou až do té doby, než se evangelium začalo šířit dál. Evangelium proniklo do Antiochie, kde vzniklo první společenství z pohanů. Odtud se rozšířilo do celého světa. V deváté až jedenácté kapitole listu Římanům se apoštol Pavel zabývá otázkou Božího záměru ve vztahu k Židům. Uvedené tři kapitoly představují v celé Bibli jakoby samostatné zpracování teologie Božího přístupu k Židům. Židé byli „prvotinou“, „prvním lidem“ (skrze Abrahama), který poznal Boha jako Boha smlouvy. Oni to byli, kteří pak přenesli toto bohatství dále do světa; z nich také přišel Mesiáš. Boží slovo nazývá Izraelce „kořenem“ a pohanů „větvi“. Připomínáme si, že: „Byly vylomeny pro svou nevěru, ty však stojíš vírou.“ Nemáme se povyšovat, ale bát se: „Jestliže Bůh neušetřil přirozených větví, tím spíše neušetří tebe“ Jakmile vejde plný počet pohanů „pak bude spasen všechen Izrael“ (Ř 11,16-27)

Proč máme být nyní s Izraelem?

Žijeme v historicky velmi závažné době. Jako věřící v Ježíše Krista slyšíme volání, abychom stáli při Izraeli.

Je docela možné, že žijeme v poslední době. Neměli bychom být vůči těmto slovům pasivní; jsme vyzýváni horlivě se modlit, přimlouvat se a sloužit podle slov Spasitele, který řekl, že není naším úkolem spekulovat, kdy přijde konec. Je ale naší odpovědností zabývat se věcmi Božího království, než se Pán vrátí (L 19,13).

Nejde o politiku, jde o slovo Boží. Politické souvislosti jsou však mimořádně závažné. V Písmu stojí, že přijde čas, kdy se všechny národy světa obrátí proti Izraeli. Není to nic nemyslitelného, může se to skutečně nyní stát. Proto je důležité pochopit, proč bychom měli nyní stát při Izraeli.

OSM DŮVODŮ PROČ STÁT S IZRAELEM

1) Každý věřící by měl mít Židy na předním místě v žebříčku svých hodnot s vědomím upřímné vděčnosti za to, co Bůh skrze tento národ vykonal.

Je třeba rozumět, že základem naší pozornosti k Židům je pochopení Božího řádu a toho, co Bůh řekl. V tom je zahrnut jak lid, tak území. Každý věřící má mít Židy vysoko na svém žebříčku priorit, protože stejně je má i Bůh.

Hospodin si povolává lidi: začal povoláním muže jménem Abraham. Pán řekl, že skrze símě Abrahamovo (ve vztahu s jeho ženou Sárrou, prostřednictvím zaslíbeného syna Izáka) budou

všechny národy na světě požehnány... každý člověk může mít přístup k požehnání Všemocného Boha.

V Genesis 12,3 říká Hospodin ve smlouvě, kterou učinil s Abrahamem: „Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“

Toto se nevztahuje pouze na lid (Židy), ale rovněž na území (Izrael). Bůh bude soudit národy a zacházet s nimi ve vztahu k jejich rozhodnutím stejně tak, jak to činí s jednotlivci.

Hospodin je vyvolil s určitým cílem: „Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení, jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky, amen.“ (Ř 9,4-5)

Adopce: Bůh si vybral lid ze sítě Abrahamova;

Sláva: jasná a zřejmá přítomnost Boha, který se sám zjevil;

Smlouvy: závazky, které stvořil Bůh;

Smlouva s Abrahamem... Bůh říká, „V tobě dojdou požehnání všechny čeledi země... Tvému potomstvu dávám tuto zemi“ (Genesis 12:3,7);

Smlouva s Mojžíšem... zjevení zákona, který jsme dostali, aby nás vedl ke Kristu: vykoupení skrze krev Beránka;

Nová smlouva ...v knize Jeremiášově a Ezechielově Bůh říká téměř stejnými slovy: „Přicházejí dny, kdy uzavřu s domem Izraelským smlouvu novou... Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce... a vložím do jejich nitra nového ducha (Jer 33:31, 33, Ez 11:19).

Největší dar: zázračný dar Ježíše lidstvu. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna... Bůh Ho dal skrze židovský národ a On sám přišel jako Žid. Ježíš, když mluvil k samařské ženě, řekl: „Spása je ze Židů“.

Bible k nám tedy hovoří jasně: jde o kořeny, jsme tady u samé podstaty toho co Bůh zjevil lidstvu. Důkaz je v samotné existenci Židů jako národa stejně jako ve faktu, že byl obnoven jejich stát. Nyní probíhá boj za Jeruzalém, za Izrael a za samotnou přítomnost Židů v něm a jejich právo na své území. Je jenom několik zemí, které jsou ochotné pevně stát na straně Židů a Izraele, ale Bible říká, že Bůh žehná těm, kteří tak činí.

2) Naše místo v současném Božím plánu nás podle Bible nerozlučně spojuje se Židy jako lidem, a tedy i s izraelskou zemí.

Když uvěříme ve Spasitele, který přišel ze Židů, stavíme se do jedné řady s těmi, kdo spoléhají na Boha v jeho zjevené milosti a vykupitelském záměru. V Bibli je psáno, že jakmile přijmeme Pána, stáváme se - duchovně vzato - Židy (Římanům 2,28-29; Galatským 3,26-29).

Jste-li věřící, nemůžete plně a zcela věřit Bibli a přitom být pasivní vůči Židům a Izraeli.

3) Bůh vůči izraelské zemi učinil zcela jedinečná prohlášení, která nebyla nikdy odvolána:

Třetí Mojžíšova 25,23 – Tato země je Boží země, kterou On přiděluje a s ní nakládá: „Země nesmí být prodávána bez práva na zpětnou koupi, neboť země je má...“

Pátá Mojžíšova 32,43 – „ Pronárody, zaplesejte s Jeho lidem ... svou zemi, svůj lid, zproští viny.“

Druhá Paralipomenon 7,20 – Bůh říká, že když se lid od něho odvrátí „ ...vytrhnu vás ze své země, kterou jsem vám dal...“

Žalm 85,1-2 – „ Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil. Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.“

Izajáš 8,8 – Tato země náleží Bohu Otci a je to země Jeho Mesiáše. „... jeho rozpjatá křídla vyplní prostor tvé země, ó Immanueli!“

Jeremiáš 2,7 - Pán říká svému lidu, proč přichází ztráta, destrukce města Jeruzalém. „Vedl jsem vás do země úrodné... Přišli jste a mou zemi jste poskvřnili, moje dědictví jste zohavili.“

Ezechiel 38,16 – Bůh hovoří k národům v posledních dnech, které se pozdvihují proti Izraeli. Bůh hovoří o konfrontaci, která nastane v Jeho zemi. „Potáhneš na Izraele, můj lid...Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mě pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě...“

Joel 1,6; 2,18; 4,2 – Třikrát je v této knize uvedeno, že tato země patří Pánu.

„Vždyť na mou zemi vytáhl pronárod mocný a nesčíslný...“ (1,6);

Horlivě se ujme Hospodin své země ... (2,18);

Shromáždím všechny pronárody, svedu je do Doliny Jóšafatu a budu je tam soudit kvůli svému lidu, kvůli svému dědictví, kvůli Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody. Mou zemi rozdělili...“(4,2).

Ozeáš 9,3 - ve vztahu k rozptýlení Izraele: „Nebudou sídlit v Hospodinově zemi, Efraim se vrátí do Egypta, v Asýrii budou jíst poskvřněné věci.“

Zacharjáš 9,16 – „ Tak je Hospodin, jejich Bůh, v onen den zachrání, stádečko svého lidu. Jako drahokamy v čelence budou zářit nad jeho zemí.“

Když hovoříme o Izraeli, jde o:

1) majetek, na který si činí nárok Bůh;

2) Boží lid, kterému se této země od Boha dostalo.

Toto je pro Stvořitele nejpodstatnější a neoddiskutovatelné.

To, co Bůh jedinečně říká o Izraeli, nebylo nikdy zrušeno.

Nejenže ta země náleží Bohu, ale Bůh také navždy svěřil tuto zemi Abrahamovi a jeho potomkům skrze Izáka. (První Mojžíšova 17,7-8)

V maličkém hněvu skryl jsem tvář svou na maličko před tebou ...milosrdenství mé však od tebe neustoupí a smlouva pokoje mého se nepohne...“ (Izajáš 54,8-10)

Ztráta vlády Izraele způsobená hříchem a rozptýlením nezměnila závazek, na základě kterého jim Bůh toto vlastnictví navždy dal. (viz Ezechiel 37, 1-28)

4) Současný konflikt v Izraeli není ani z jeho iniciativy, ani není živěn jeho expanzionismem.

Všeobecně dnešní svět vidí v Palestincích tu utlačovanou stranu, ale Izrael brání zemi, kterou dostal podle příslibu z roku 1917 potvrzeného usnesením Valného shromáždění OSN z roku 1948. Cílem Palestinců není zajistit si domovinu, ale kompletní vyhnání Izraele.

Okolní arabské státy se svým dostatkem přírodních zdrojů nikdy nenabídlly Palestincům útočiště. Využívají je naopak pro ovlivňování veřejného mínění proti Izraeli. Většina světa to neví a nikdo se neobtěžuje jim to říct, sympatie ovlivňují jiné síly.

5) Být na straně Izraele neznamena být proti arabským národům jako takovým nebo popírat práva Arabů bydlících v Izraeli na pokojný, bezpečný a prosperující život.

Bůh nemá nic proti žádné lidské bytosti a zcela určitě ne proti Arabům, kteří jsou potomci Izmaele, dalšího syna Jeho vyvoleného vůdce Abrahama. Stát při Izraeli nevyžaduje zaujmout protiarabský postoj ani po nás nežádá být nelaskavými vůči ostatním národům.

6) Zatvrzená nepřátelství v určitých oblastech arabského světa nejsou pouhými politickými spory, ale jsou hnány duchovními silami, které nebudou uspokojeny, dokud Izrael nezanikne.

Síly, které jsou proti Izraeli, nejsou lidé, kteří zkrátka nemají rádi Židy. Máme co činit s duchovními silami mocnějšími než lidé, se silami, které nemohou být svrženy politicky ani udolány přesvědčováním. Mohou být zlomeny a překonány pouze přímluvnou modlitbou, která jediná může tyto mocnosti a síly svrhnout.

7) Ty samé duchovní síly, které rozdmýchávají nepřátelství k Židům, jsou stejně nepřátelské i ke křesťanům a nakonec přinesou pronásledování oběma.

Stejně jako Bible uvádí, že na samotném konci věků budou zabiti v Jeruzalémě dva svědkové (Zjevení 11), stejně tak existují dva svědkové, kteří po celou historii vydávali svědectví Bohu – Židé a křesťané. Nepřátelství a nenávisť vůči věřícím křesťanům je na úplně stejné úrovni jako vůči Izraeli, protože duch tohoto světa je proti Bohu a všemu, co je s Bohem spojeno.

S Bohem jako Stvořitelem – kterému patří naše uctívání.

S Bohem jako Soudcem – kterému jsme vykazatelní.

S Bohem jako Vykupitelem - který se sám zjevil skrze svého Syna Ježíše.

S Bohem jako dárce morálních zákonů pro celé lidstvo, kterému jsme odpovědní za své chování.

8) Biblický úkol a Boží příslib nás vyzývá postavit se pevně ve víře, přimlouvat se s očekáváním a podporovat s vědomím zaslíbení.

Jsme povolání stát s Izraelem, protože možná žijeme v poslední době. Bůh nás povolává, abychom byli lidé morálního, biblického přesvědčení, kteří chodí v moudrosti a se znalostí Jeho Slova. Bůh si váží těch, kteří se rozhodli pro nepomíjející závazek stát na straně země, kterou on má jedinečně za svou (Žalm 122,6).

KROKY, JAKÝMI SE MŮŽETE „POSTAVIT ZA IZRAEL“

1) Vybavte se spolehlivými informacemi, vyhýbejte se bigotnosti a dejte si pozor na „mezery“ ve svém přesvědčení a znalostech. Rozpoznávejte tendenční informace v médiích. Zvažujte tyto zprávy opatrně, ale bez chorobné podezřívavosti. Seznamte se se základními historickými údaji o Blízkém východě a událostmi posledního století.

2) Se stále větší věrností přijímejte biblickou výzvu „Modlete se za pokoj Jeruzaléma“ (Žalm 122,6) a modlete se za to, aby váš národ byl veden ve světle veršů První Mojžíšovy 12,1-3... „Požehnám těm, kteří ti žehnají...“

3) Zvažte na modlitbách návštěvu Izraele jako výraz praktické podpory.

4) Projevte přátelství vůči židovským přátelům. Potvrďte jim, že jako věřící stojíte při Izraeli na základě svého biblicky založeného závazku k Bohu.

5) S vědomím teroristických způsobů radikálních muslimů buďte k ostatním laskaví. Nebuďte pasivní, současná doba je přelomová. Konfrontace, již jsme svědky, nemá daleko k tomu, aby přivedla všechny země světa proti Izraeli a každému, kdo bude stát na jeho straně.

Nakonec půjde o tuto otázku: „Kdo je pro Krista a Jeho cestu, a kdo je proti?“ Pán nás volá být lidem, který bude sloužit druhým a který bude s morálním a biblickým přesvědčením pevně stát v kritických situacích ... jako je tato.